

kada je postupak u takovoj parnici o nevaljanosti ženidbe obustavljen, jer je tužba povučena (v. k. 1740), može sud u svojoj odluci o obustavi postupka, kada je u svršenom dijelu postupka već dokazano neizvršenje ženidbe, to izreći i onda spise na molbu bilo koje od stranka dostaviti Sv. Stolici.

Dr. Fr. Herman.

PORABA PRIČESNE PATENE. U br. 45/1941. »Katoličkog Lista« (str. 532) preporučuje pisac bilješke pod gornjim naslovom, da se posvuda uvede praksa, po kojoj kod pričješćivanja vjernici jedan drugomu dodaju pričesnu patenu. Po njegovu se mišljenju tim postupkom »ne gubi vrijeme«. Češćom se porabom vjernici nauče da »brzo putuje patena« tako, da se vrijeme dijeljenja sv. Pričesti ne će »ni jednu minutu produžiti.« Taj i takav postupak je propisala sv. Congr. Sacram. svojom instrukcijom od 26. III. 1929., pa je zato piščev predlog u K. L. posvema u skladu s crkvenim propisima.

On se međutim buni protiv postupka, po kojem ministrant ili zvonar ide pred svećenikom djeliteljem sv. Pričesti i vjernicima pod bradom drži pričesnu patenu. Piscu se, posve opravdano, čini taj postupak neprikladnim, s razloga što se kod najsvetijeg časa pobožnosti stavlja neko treće lice između svećenika djelitelja i pobožna vjernika. Pa makar to bio i dječak ministrant (da zvonara posvema isključimo), ispravna je opaska, da to mnogomu vjerniku nipošto ne će biti ugodno. Na opravdanu osjetljivost u tom svetom času, doista treba paziti, pogotovo u župama, gdje se s obzirom na vjernike i može i smije očekivati izvjesni stupanj veće i nježnije osjetljivosti kod ženskoga i kod muškoga svijeta.

Istina, crkveni se propisi ni takovu postupku izrično ne protive, pa se s toga prema odgovoru S. C. Sacram. od 28. listopada 1930. može i tako postupati.¹ No s naprijed navedenih razloga, bolji je postupak što ga preporučuje pisac K. L. Napose će ga valjati u gradovima pretpostavljati običaju, da ministrant vrši službu pomoćnika kod dijeljenja sv. Pričesti.

A. Ž.

¹ Theol.-Prakt. Quartalschrift (Linz), god. 1934, str. 384.